

Увертюра

Павло Глазовий

Сидять в опернім театрі,
Не десь, а в партері,
Вона і він. Надулися,
Наче дві тетері.
Бурчить вона: — Що за люди
Оті диригенти?
Могли б раніш настроїти
Свої інструменти.
Той цигика, той триндика,
Третій дме у дудку.
Затяг мене в цю оперу,
А ну тебе в будку!
Попереду літня жінка.
Нахмурила брови:
— Тихо, — каже, — увертюра.
Припиніть розмови.
Та, що ззаду, огризнулась:
— Теж мені культура!
Це ще треба перевірить,
Хто з нас увертюра.